

Гергьовден-ден на храбростта и българската армия

Александър Иванов 8"б"

в **България** се нарича денят, в който се чества Свети **Георги Победоносец** на **6 май**. Обявен е за **официален празник** в **Република България**, както и за **Ден на храбростта и Българската армия**. Чества се и като Празникът на овчаря.

Денят на храбростта започва да се чества в **Българската армия** още с нейното създаване.

Празникът се чества на 6 май, но е официално учреден на **9 януари 1880 г.** от княз **Александър I Батенберг**[2]. По-рано, на 1 януари[3] е учреден и военният орден **За храброст** – отличие, с което се удостояват извършилите подвизи на бойното поле.

През **1946 г.** **комунистическото** управление прекъсва традицията на празника, обявявайки го само за „*Ден на пастира*“. Традицията е възстановена на **27 януари 1993 г.**

В българския народен календар Гергьовден е един от най-големите празници през годината и най-големият пролетен празник. Празникът е календарно обвързан – празнува се на 6 май и се чества във всички територии, населени с българи. С него започва лятната половина на стопанската година, завършваща на **Димитровден**.

Росата и водата

В нощта срещу празника, преди да пропеят петлите, хората отиват на някоя ливада или поляна, където се търкалят в утринната **роса**, защото народното вярване твърди, че по това време на годината всичко е „повито с блага роса“^[9], като по-

рано търкалянето в росата се е правело на голо[[]

Някъде само ходят боси по росата или си мият лицето и ръцете с нея, другаде и пият роса^[11]. Къпането в росата се прави от хората, за да са здрави и да не ги боли кръст през годината^[12]. Къпят се в роса и неплодни жени с вярата, че така ще станат плодовити^[13]. Друг свързан с росата обреден момент е събирането и носенето ѝ вкъщи. Вярва се, че събраната по Гергьовден роса има особена целебна сила.